

॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ इत्यारण्यकेष्वर्वाणि नैलकंठीयैश्च भारतभाष्यदीपे एकनवत्यधिकशततमोऽध्यायः
 कथंचवर्तमानोवैनच्यवेयंस्वधर्मतः ॥ मार्कण्डेय उवाच दयावान्सर्वभूतेषु हितो रक्तो न सूर्यकः ॥ २३ ॥ सत्यवादी मृदुर्दातः प्रजानां रक्षणे रतः ॥ चरधर्मं
 त्यजा धर्मं पितृदेवांश्च पूजय ॥ २४ ॥ प्रमादाद्यत्कृतं ते भूत्सम्यग्दानेन तज्जय ॥ अलं ते मानमाश्रित्य सततं परवान्भव ॥ २५ ॥ विजित्य पृथिवीं सर्वां मोदमानः सु
 खी भव ॥ एष भूतो भविष्यश्च धर्मस्ते समुदीरितः ॥ २६ ॥ न ते स्य विदितं किंचिदतीतानागतं युधि ॥ तस्मादिमं परिक्षे शं त्वं तात हृदि मा कृथाः ॥ २७ ॥ प्राज्ञा
 योक्तवानघ ॥ २९ ॥ अशंक्यं मद्बोद्धेतद्धर्मलोपो भवेत्तव ॥ जातो सिप्रथिते वंशे कुरूणां भरतर्षभ ॥ ३० ॥ कर्मणामनसा वाचा सर्वमेतत्समाचर ॥ युधि
 ष्ठिर उवाच यत्त्वयोक्तं द्विजश्रेष्ठ वाक्यं श्रुतिमनोहरं ॥ ३१ ॥ तथा करिष्ये यत्नेन भवतः शासनं विभो ॥ न मे लोभोस्ति विप्रैर्द्रव्यं न भयं न च मत्सरः ॥ ३२ ॥ करिष्या
 भाश्च ते सर्वे ये तत्रासन्समागताः ॥ ३४ ॥ तथा कथां शुभां श्रुत्वामार्कण्डेयस्य धीमतः ॥ ३३ ॥ संदृष्ट्वा पांडवाराजसंहिताः शार्ङ्गधन्वना ॥ विप्रर्ष
 के प० मार्कण्डेयसमास्या प० युधिष्ठिरानुशाने एकनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ वैशंपायन उवाच भूय एवं ब्राह्मण
 महाभाग्यं वक्तुमर्हसीत्यब्रवीत्पांडवो मार्कण्डेयं ॥ १ ॥ अथाचष्टमार्कण्डेयोऽपूर्वमिदं श्रूयतां ब्राह्मणानां चरितं ॥ २ ॥ अयोध्याया मिह वा कुकुलोद्बहः पार्थिवः ॥
 त् ॥ ५ ॥ तच्च विवेश ततस्तस्य वनखंडस्य मध्येऽतीवरमणीयं सरोद्वद्वासांश्च एव व्यगाहत ॥ ६ ॥ अथाश्वस्तः स बिसमृणालमश्वयाग्रतो निक्षिप्य पुष्करिणी
 रूपदर्शनीयां पुष्पाण्यवचिन्वतीं गायंतीं च ॥ अथ साराज्ञः समीपं पर्यक्रामत् ॥ ९ ॥

॥ १९१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ मारुतस्तं भनाद्यान्यपि कर्माणि कृष्णाद्वैतविद्याबलेनैव सिद्ध्यंतीति मंडूकाख्यायिकयैवाह भूय इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥